

Rabobank Utrechtse Waarden e.o. U.A.
Directie / mw. F.J.M. van Winkel
Basiliekpad 42
3401 BJ IJsselstein
E-mail: directie@uw.rabobank.nl

Datum:
23 april 2015

Behandeld door:
J.G. Scholten

Kenmerk:
beschouwingen rechtbankprocedure / Nederend c.s.
Ons kenmerk: WBA33NedBeschProc20150423

Geachte mevrouw Van Winkel,

Inzake bovengenoemd dossier richten wij ons tot u met het volgende.

Definitief geworden beschouwingen en conclusie.

Wij hebben een voorlopig onderzoek verricht naar het functioneren van de rabobank Utrechtse Waarden U.A. en uw advocaat mr. I. Soetens van VMBS Advocaten te Eindhoven en de advocaat van de heer J.A. Nederend, mr. B.G. van Twist van Van Twist Advocaten te 's-Gravendeel, inzake bovengenoemd dossier. Per brief gedateerd 15 oktober 2014 (abusievelijk 2015) met bijlagen / beschouwingen bent u, alsmede uw Raad van Commissarissen en het Bestuur van Rabo Nederland hiervan op de hoogte gesteld. Alle correspondentie met bijlagen aan deze drie partijen gericht in deze casus is geacht hier integraal te zijn opgenomen en herhaald.

Uw antwoordbrief.

Op onze brief met bijlagen van 15 oktober 2014 en gelijklopend e-mail bericht, heeft u gereageerd met uw brief van 16 oktober 2014. Uw inhoudelijke reactie luidt als volgt: de rabobank herkent zich niet in de beschouwingen en neemt daar afstand van. De inhoud richt zich meer op mr. Soetens en mr. Van Twist en de rechterlijke macht. De rabobank reageert daarom niet op de inhoud van de brief en richt zich vervolgens uitsluitend tot de betrokken partijen.

Onze reactie hierop luidt als volgt.

In ons antwoord van 20 oktober 2014 (abusievelijk 2015) stellen wij het volgende vast.

“Deze reactie is onbezonnen en uiterst onzorgvuldig want geen van uw standpunten is onderbouwd. U gedraagt zich gelijk aan de natuurlijke personen die acteerden in het toneelstuk “De Procedure”, dat wil zeggen zoals beide advocaten en de rechter daarin optraden. Met uw ‘verzwijgen, negeren en dreigementen’ toont u aan te leven in een eigen, andere wereld. De wereld op papier van de advocaten en de rechter wel te verstaan. En gelijktijdig uw ogen sluitend voor de feiten en gepasseerde werkelijkheid.

Elke Nederlander, met name die van 18 tot en met 81 jaar, heeft het recht om te kunnen vaststellen wat er werkelijk is gebeurd ingaande de bestreden opzeggingsbrief, en vooral door wie dat is gedaan. En de rabo UW, Rabo Nederland, de beide advocaten en de rechter hebben niet het recht ‘achteraf’ in het toneelstuk “De Procedure” te manipuleren daar waar hen dat goed uitkomt. En zij hebben ook niet het recht het slachtoffer van deze manipulaties vervolgens ‘hun rekening’ te sturen.

De vastgestelde feiten raken eerst de rabo UW en pas daarna de advocaten en de rechter.

1. De anarchie: de opzeggingsbrief, bij u kan en mag de kassière ook kredietfaciliteiten opzeggen.
2. De chaos: geen governance en ‘checks and balances’ vanuit de directie op Bijzonder Beheer etc..
3. Het dossier: de correspondentie, de dossieropbouw en de zorgplicht richting Nederend (en klanten).

4. Onbehoorlijk bestuur: onverplicht grote schade veroorzaakt door onzorgvuldige afweging belangen. Hieruit blijkt dat uw bankkantoor kennelijk geen eigen bankvergunning / zelfstandigheid waardig is?
5. Gemanipuleer: door beiden advocaten tegenover de rechter en de rechter in zijn vonnis.”

Op 15 oktober 2014 bent u uitgenodigd om schriftelijk, en van schriftelijke bewijsstukken voorziene wijzigingsvoorstellen op onze beschouwingen van 15 oktober 2014 in te dienen.

Wij stellen vast dat u kennelijk geen inhoudelijk verweer tegen onze beschouwingen heeft, anders had u die wel ingebracht. Ook in de gerechtelijke stukken ontbreekt elk inhoudelijk verweer op onze aan de orde gebrachte standpunten en vragen. Uw verweer kenmerkt zich door ontkennen, negeren en verzwijgen van de historische feiten omdat zulks u goed uitkomt.

Wij hebben kennis genomen van uw schriftelijke reacties maar die is voor ons geen aanleiding onze beschouwingen van 15 oktober 2014 te wijzigen.

Dat heeft tot gevolg dat onze ‘beschouwingen’ thans een definitieve status hebben gekregen en voor publicatie beschikbaar zijn. Onderstaand treft u onze samenvatting en conclusie nog een keer aan.

De samenvatting op hoofdlijnen uit onze beschouwingen.

In deze casus valt op dat:

- i. Betrokken partijen bank, advocaten en rechtbank alle een monopolie hebben. Zonder concurrentie geen topkwaliteit?
- ii. Deze betrokken partijen omvangrijke algemene voorwaarden en spelregels hebben.
- iii. De betrokken advocaten kunnen manipuleren met en in hun stukken en woorden.
- iv. De betrokken rechter kan manipuleren in zijn vonnis (o.a. weglaten en negeren) en wordt gemanipuleerd door de advocaten (o.a. krijgt niet alle stukken).
- v. Er voor buitenstaanders minimale transparantie bestaat, de procedure als geheel komt neer op een ‘toneelstuk’ dat weinig van doen heeft met de werkelijkheid en de feiten.
- vi. De gunning een recht is van de rabo maar een ‘dark room’ vormt voor de betrokken kredietnemer die wel de ‘onredelijke en onbillijke gevolgen’ moet ondergaan zonder het recht op ‘maatschappelijke verantwoording’ c.q. transparantie daarover. Er zijn wel objectieve alternatieven in beeld gebracht voor de ‘niet-gunning’ maar er zijn geen objectieve argumenten bekend over het waarom voor het ‘wel gunnen’.
- vii. Een gunning door de rabo zeer omvangrijke schade kan berokkenen aan kredietnemer welke schade gezien kan worden als ‘onbehoorlijk bestuur’ en ‘onverplicht’ door de rabo.
- viii. De risico’s van een borgtocht volstrekt onoverzichtelijk zijn voor de gever ervan. In deze casus veroorzaakt de rabo door de gunning veel schade en verhaalt zij die schade voor een tweede keer op dhr. Nederend door de borgtocht te incasseren.
- ix. In onze notitie van 21 januari jl. over de advocatuur en in de notitie van 23 augustus jl. over de rechtspraak komen veel punten voor die in deze casus glashelder aan het licht zijn gekomen.
- x. De rechter zou, op grond van zijn eigen werkwijze en zijn eigen vrije onderzoek, een veel betrouwbaarder beeld van wat er werkelijk is gebeurd kunnen krijgen en van de feiten die daarbij speelden. Dat moet leiden tot betere rechtspraak. De opzet van de vrederechter was en is zo gek nog niet.

De conclusie uit onze beschouwingen.

1. De rabo is, gelet op het bovenstaande, verantwoordelijk en aansprakelijk voor de schade voortvloeiend uit de kredietopzegging, executie en onverantwoorde gunning van het bewuste onroerend goed van de Holding, inclusief de vervolgschade bij Holding, aandeelhouder en derden.
2. Het gedrag van advocaat Soetens en de inhoud van het vonnis vertonen kenmerken van ‘ontkennen, verhullen en verzwijgen van de anarchistische houding en het chaotische gedrag van de accountmanager van Bijzonder Beheer, de chef van de afdeling Bijzonder Beheer en de directie van de rabo.
3. Na de uitspraak in hoger beroep of zoveel eerder als het Waagmeesters Bedrijfs Advies B.V. convenieert, zal deze beschouwing worden gepubliceerd.

Onze slotconclusie.

Wij stelden ons in dit voorlopige onderzoek de vraag of 'zonder twijfel', de rabobank Utrechtse Waarden U.A. en uw advocaat mr. I. Soetens van VMBS Advocaten te Eindhoven en de advocaat van de heer J.A. Nederend, mr. B.G. van Twist van Van Twist Advocaten te 's-Gravendeel, inzake bovengenoemd dossier, te vertrouwen zijn en als betrouwbaar beoordeeld kunnen worden. In onze ogen was en is het antwoord op die vraag: nee!

Vervolgconclusie: systeemcrash?

Wij trekken uit de gang van zaken tot nu toe de voorlopige conclusie dat er in dezen sprake is van een systeemcrash. Dat wil zeggen dat niet het systeem van 'Justitia' c.q. haar beleidsdoeleinden bepalen wat er gebeurt in de voorgerechtelijke correspondentie en procedure, maar dat dit wordt bepaald door de mensen die dit systeem 'bezetten' c.q. de subjectieve doeleinden (!) van hen tezamen bepalen hoe de voorgerechtelijke correspondentie en de procedure uiteindelijk (juridisch en financieel) eindigt voor de andere partij. Dit zou ook kunnen verklaren waarom 'een dief geen aangifte doet tegen een andere dief'?

De Waagmeesters Bedrijfs Advies B.V. is een aan het maatschappelijk verkeer deelnemende organisatie. Zij adviseert tal van personen en ondernemingen die in financiële problemen zijn gekomen ongeacht de oorzaak. Zij acht het haar maatschappelijke plicht om tegen - in haar ogen - onoorbare situaties verweer te voeren en deze onoorbare situaties te bestrijden en helpen voorkomen. Indien nodig publiceert zij over waargenomen onoorbare situaties met het doel herhaling ervan te bestrijden en te voorkomen. Een nadere uitwerking van dit beleid treft u aan op de volgende pagina's 4 t/m 6 van deze brief.

Thans vindt binnen 2 weken na heden publicatie plaats van onze beschouwingen en conclusie onder ons conveniërende voorwaarden en melding aan alle relevante maatschappelijke partijen, waaronder de betrokken rechtbank, relevante toezichthouders en het Ministerie van Veiligheid en Justitie. Doelgroep daarnaast is elke Nederlander van 18 tot en met 81 jaar. Hierover is geen enkele vorm van communicatie mogelijk.

Vervroegde publicatie van onze beschouwingen door uw recente acties.

Is het een toevallige samenloop van omstandigheden dat uw advocaat mr. Soetens innige contacten en afspraken heeft met curator mr. R. Kraaijvanger zoals gebleken tijdens de zitting van de rechtbank? En de afspraken tussen mr. Soetens en mr. Van Twist om recent het faillissement van de heer J.A. Nederend aan te vragen bij de rechtbank? Kennelijk wilt u en de uwen een arrest voorkomen. Is het toeval dat wij zowel curator R. Kraaijvanger, rechter-commissaris P. Neijt en de advocaten Soetens en Van Twist zeer kritisch beschouwen in onze stukken en dat daarna, tijdens het hoger beroep bij het Gerechtshof, zij samenspannen om het enige echte slachtoffer metterdaad 'mond dood' te maken? Het heeft er alle schijn van dat het 'systeem Justitia' in dezen gebruikt is en wordt om misstanden veroorzaakt door haar 'deelnemers in persoon' te verdoezelen.

U wist of kon weten dat de rabobank Utrechtse Waarden U.A. opdrachtgever is van mr. I. Soetens en dat deze rabobank verantwoordelijk en aansprakelijk is voor zijn doen en laten in dezen.

Wij behouden ons het recht voor latere ontwikkelingen in dit dossier alsnog in de beschouwingen op te nemen. Ook zijn wij vrij om dossiers waarin de rabobank Utrechtse Waarden U.A. en uw advocaat mr. I. Soetens van VMBS Advocaten te Eindhoven en advocaat mr. B.G. van Twist van Van Twist Advocaten te 's-Gravendeel actief zijn of zijn geweest aan een onderzoek te (laten) onderwerpen. Een onderzoek naar de relatie tussen de rabobank Utrechtse Waarden U.A. en de koper van het zakelijk onroerend goed uit de executieveiling behoort ook tot de mogelijkheden. Deze casus wordt ook ingebracht in de landelijke discussie over het functioneren van 'Bijzonder Beheer' bij de banken.

Hoogachtend,
J.G. Scholten
Waagmeesters Bedrijfs Advies B.V.

Bijlage(n): - beschouwingen van 15 oktober 2014 (reeds in uw bezit)
 - 'Juridisch advies nodig versie 09?' (alleen digitaal) op www.bedrijfsadviseur.biz

Een nadere uitwerking van het publicatiebeleid van de Waagmeesters Bedrijfs Advies B.V..

Algemeen.

Wat zijn de uitgangspunten en standpunten bij de verantwoording door WBA van het publiceren van haar notities met bevindingen en casussen?

1. WBA en algemene uitgangspunten.

2. WBA en specifieke uitgangspunten 'georganiseerde' rechtspraak en advocatuur.

3. WBA standpunten.

1. WBA en algemene uitgangspunten.

- a. WBA bezit de vrijheid van meningsuiting om te publiceren over in haar ogen onoorbare praktijken.
- b. Heeft daarbij geen belang in de zin van financieel voordeel of iets dergelijks.
- c. Heeft de maatschappelijke plicht om onoorbare praktijken uit haar advieswerkzaamheden aan te kaarten en desnoods te melden of te publiceren teneinde herhaling ervan te beperken, te bestrijden of te helpen voorkomen. Zij doet dat mede door het opstellen en versturen van brieven aan de betrokkenen en door die brieven op haar website www.bedrijfsadviseur.biz te plaatsen.
- d. De partij die onoorbaar handelt, of de partij die toestaat onoorbaar te handelen, bijvoorbeeld in een opdrachtgever – opdrachtnemer relatie, heeft er direct of indirect (financieel) voordeel bij gehad onoorbaar te (laten) handelen.
- e. Uit het onoorbaar handelen vloeit voort dat een andere partij, meestal een relatie van WBA, er (financieel) nadeel van ondervindt of heeft ondervonden.
- f. De onoorbare praktijken zijn in regelingen, het nalaten van handelingen, nalatigheden en / of in 'achterkamertjes of in Dark Rooms' in de vorm van heimelijke afspraken tot stand gekomen en / of af te leiden uit de vervolghandelingen van die partij(en) of het nalaten daarvan.
- g. De onoorbare praktijken zijn in strijd met de ethiek, de moraal en het fatsoen in het algemeen, en / of in strijd met het Europese Verdrag van de Rechten van de Mens c.s., en / of in strijd met afgelegde beroepsverklaringen danwel de gebruikelijke beroepseed, normen en waarden.
- h. Paraplu-regelingen als geheimhoudingsplicht en verschoningsrecht, macht en gezag zijn geen aanleiding voor WBA om geen beroep te doen op haar plicht tot beperken, bestrijden of helpen voorkomen van onoorbare praktijken.

2. WBA en specifieke uitgangspunten 'georganiseerde' rechtspraak en advocatuur.

- I. In het kader van de rechtspraak c.s. zijn regels en wetten van toepassing. Deze zijn tot stand gekomen in de samenwerking tussen het Ministerie van Veiligheid en Justitie / het Openbaar Ministerie c.s. enerzijds en de Nederlandse Orde van Advocaten c.s. anderzijds. Deze regelingen dienen uiteraard (ook) de belangen van deze partijen zelf en hun individuele deelnemers. Bij de totstandkoming van deze regelingen zijn de huidige individuele (proces)partijen, in dezen die in het civiel recht / ondernemingen, niet betrokken geweest noch vertegenwoordigd geweest om hun gerechtvaardigde belangen in deze regelingen op te nemen. WBA valt uitdrukkelijk gesteld niet onder de werkingssfeer van deze regelingen voornoemd.

II. Wat zijn de praktische gevolgen van deze regelingen voornoemd?

- i. De advocaat heeft een wettelijk monopolie en specifieke beschermingsrechten als geheimhoudingsplicht en verschoningsrecht.
- ii. Er is geen extern en specifiek toezicht op de advocatuur anders dan via de NOVA zelf.
- iii. De advocaat is leidend in alle communicatie, de opdrachtgever c.s. staat 'buiten spel'.
- iv. De rechter laat zich alleen informeren door de advocaat, uitgezonderd de kantonrechter. Alleen de advocaten van beide van mening verschillende partijen informeren de rechter.
- v. De advocaten zijn de 'spil' tussen de maatschappelijke partijen en de rechter.
- vi. Bij geschillen buiten de rechter om bepalen de advocaten de regie, inclusief de inhoud van een regeling in de vorm van een 'schikking' of een vaststellingsovereenkomst.
- vii. De NOVA-reglementen schrijven voor dat de advocaten elkaar onderling niet 'bejegenen'.

- viii. Wel nemen de advocaten onderling heimelijk contact op met elkaar om in 'achterkamertjes' of in Dark Rooms 'geheime afspraken' te maken om deals te regelen. In buitengerechtelijke 'deals' blijft de rechterlijke toets dan nadrukkelijk afwezig.
- ix. De NOvA-reglementen laten voldoende ruimte voor de individuele advocaten om hun 'eigen belangen eerst' te dienen, daarna volgen de belangen van de opdrachtgevers.
- x. De advocaten geven niet meer openheid of informatie dan zij wenselijk achten vanuit hun belang of dat van hun opdrachtgever, niet vanuit wat maatschappelijk wenselijk is of zou zijn. In tegendeel: 'schikkingen', ook die waar de Nederlandse Staat bij is betrokken, zijn volledig afgeschermd en vaak in strijd met het algemeen of maatschappelijk belang.
- xi. De reciprociteit (de wederkerigheid, gelijke behandeling over en weer) bij de advocaten onderling betekent continuïteit van de (onderlinge) dienstverlening. Dit op zich zijn al heimelijke afspraken.
- xii. De opdrachtgevers betalen de rekening uiteindelijk.
- xiii. Grote opdrachtgevers betalen het minst (in aantallen verloren geschillen en in bedragen / geschil), kleine opdrachtgevers betalen het meest (in aantallen en in bedragen / geschil). Dit zowel relatief als absoluut.
- xiv. Morgen herhaalt zich de geschiedenis (als een kopie van vandaag).
- xv. WBA conformeert zich niet aan dit georganiseerde verdienmodel van de advocatuur c.q. de rechtspraak en 'klapt uit de school of is klokkenluider'. Zie het praktijkverslag onder 'Juridisch advies nodig?'.
- xvi. Geen advocaat zal dit systeem van 'georganiseerde rechtspraak' betwisten of bekritisieren omdat het eigen belang, het NOvA-reglement en het perspectief / de reputatie zich daartegen verzetten.

- III. Inherent aan dit georganiseerde systeem is het uitblijven van concurrentie en het verschijnsel van 'verstoppertje' spelen.
De advocaten zeggen, schrijven en informeren de andere partij niet over wat er tegen hen pleit. Zij houden bewijsstukken achter die tegen henzelf pleiten. Dat klinkt logisch en oorbaar maar dat is het niet. Want de historische realiteit is verdwenen. Onder het 'beslagrecht' bestaan echter enkele opties hertegen maatregelen te treffen.

En de tegenpartij is vaak niet terzake kundig of onmogelijk in de gelegenheid om op de hoogte te zijn of te komen van achtergehouden historisch bewijsmateriaal. Dit fenomeen wordt versterkt door een advocaat die met de advocaat van de tegenpartij 'dealt' en samen de rechter of rechtsgang danwel de uitkomst van een 'schikking' manipuleert. Dat wil zeggen dat de advocaten c.q. de advocatuur de 'waarheidsvinding' blokkeren of manipuleren door zijn of hun werkwijze en gedrag. En daar zelf ook beter van kunnen worden. De heimelijke reciprociteit komt hier ook weer om de hoek kijken.

De buitenwereld blijft onwetend over deze manipulatie die sommige opdrachtgevers, vooral de grote(re) partijen, goed uitkomt. Denk aan de effecten van enerzijds ontkennen, negeren en verzwijgen en anderzijds 'schikken' van zaken die liever geen precedentwerking opleveren.

- IV. En de maatschappelijke partijen blijven de rekeningen maar betalen. Dit uit onwetendheid, 'vertrouwend' op de wetenschappelijk opgeleide advocaten, die ook nog eens een 'beroepseed' hebben afgelegd, een maatschappelijke vertrouwensfunctie vervullen en in een gerespecteerd uniform rondlopen. Deze wetenswaardigheden laten onverlet dat het eigen belang van de advocaat en de advocatuur te allen tijde voorop staat, als het kan onopgemerkt en als het moet heimelijk.
- V. En de rechterlijke macht? Die organiseert, regelt en zit een bijeenkomst voor, kijkt en luistert hiernaar en schrijft een vonnis. Ze voeren de regelingen uit, niet meer en niet minder!

VI. De (uiterlijke) kenmerken van deze werkwijze en het patroon van het gedrag van advocaten in een procedure bij de rechter zijn als volgt samen te vatten.

- a. Een partij hoeft geen medewerking (lees: informatie) te verlenen aan zijn veroordeling.
- b. De rechter in het civiel recht / ondernemingen is passief en doet geen onderzoek naar informatie.
- c. In een procedure brengt de advocaat van de eisende partij dus geen 'bewijsmateriaal' in dat tegen zijn standpunten kan pleiten. Zo werkt de advocaat van de gedaagde partij in principe ook.
- d. De advocaat van de eisende partij presenteert aan de rechter alleen de 'juridische kwestie' en laat alle historische feiten en omstandigheden bewust achterwege. De feiten en omstandigheden waaronder de juridische kwestie is ontstaan blijven dus bewust buiten zijn beschouwing en buiten beeld voor de rechter. De juridische kwestie wordt zo uit zijn context en het hele verband gerukt. Zo blijft de ontstaansgrond van de juridische kwestie buiten beschouwing en kan de verwijtbare houding en het verwijtbare gedrag daarin en daarbij van de eisende partij buiten beeld blijven.
- e. Als de rechter geen onderzoek mag plegen betekenen de voorgaande punten dat een vonnis van de rechter 'per definitie' gebaseerd kan zijn op onvolledige, onjuiste en onvoldoende historische realiteit en het ontbreken van de juiste context .
- f. Als de advocaat van de eisende partij 'bewust' informatie achterhoudt dan is het de taak van de advocaat van de gedaagde partij al die informatie wel in te brengen.
- g. Maar als de advocaten 'onderling geheime afspraken' hebben gemaakt over deze taakvervulling, dan kan het zijn dat de rechter onvolledig, onjuist en onvoldoende zicht heeft op de historische realiteit van het geschil en op de juiste context van de juridische kwestie in de hele casus ,waardoor zijn vonnis niet juist hoeft te luiden.
- h. Zo'n vonnis neemt dan, door toedoen van een of beide advocaten, wel een loopje met de werkelijkheid. Maar het heeft wel externe rechtskracht voor beide partijen.
- i. De spelregels en de belangen van de desbetreffende advocaten bepalen dus de uitkomst van civiel procederen, niet de rechter op basis van de historische realiteit, de feiten en omstandigheden die zich voordeden en de juiste context van de juridische kwestie in de hele casus.
- j. De advocaten kunnen ook 'afleiden, camoufleren en uitdagen' in hun stukken. Achteraf weten zij precies wat is nagelaten door de tegenpartij en maken daar dan verwijten over. Alsof zij er daadwerkelijk bij zijn geweest destijds.
- k. Een veelvuldig voorkomend slothoofdstuk in het optreden van advocaten in de aanloop naar procedures is systematisch suggestief verdacht maken, het dreigen en het chanteren. Daar kunnen zij geen genoeg van krijgen.
- l. In de advocatuur is concurrentie nauwelijks aanwezig, des te meer gelden 'geheime' afspraken en onderlinge samenwerking.

Een buitenstaander, waaronder WBA, die dit 'spel' doorziet vraagt zich af hoe dit mogelijk is gemaakt door de wetgevende macht en in stand wordt gehouden door de (huidige) toezichthouders.

De advocaat in kwestie heeft wel een wettelijk monopolie achter zich staan en bedient zich van beschermingsregels als geheimhoudingsplicht en verschoningsrecht.

Ontkennen, verzwijgen en negeren van deze gang van zaken door alle deelnemers in deze sector is de garantie op continuïteit van dit georganiseerde systeem en georganiseerd verdienmodel.

En wie betaalt de rekening?

Is recht doen en recht spreken een toneelstuk met de advocaat als 'geheim' acteur en regisseur?

3. WBA standpunten.

Zie de afzonderlijke beschouwingen en brieven aan de partijen die onoorbaar werkten.

Bijlage

Datum:
15 oktober 2014

Behandeld door:
J.G. Scholten

Kenmerk:
Nederend / beschouwingen

Inleiding.

Deze beschouwingen betreffen de procedure tussen:

1. Coöperatieve Rabobank Utrechtse Waarden U.A., eiser
vertegenwoordigd door mr. I. Soetens van VMBS Advocaten te Eindhoven
2. De heer J.A. Nederend, gedaagde
vertegenwoordigd door mr. B.G. van Twist van Van Twist Advocaten te 's-Gravendeel

Het betreft de stukken:

3. dagvaarding van 10 februari 2014 (eiser)
4. conclusie van antwoord in conventie en conclusie van eis in reconventie van 20 mei 2014 (gedaagde)
5. conclusie van antwoord in reconventie (eiser)
6. vonnis rechtbank Utrecht van 1 oktober 2014 (C.16.363602)

Het geschil.

Dit gaat over het krijgen van een vonnis ten gunste van de rabo om een borgtocht van € 120.000,- ten laste van dhr. Nederend. Daarna kan de rabo de borg onbetwist incasseren. Nederend betwist de betaling van de borg omdat hij schade heeft geleden door onterechte 'executie' van het onroerend goed van zijn Holding door die rabo.

Wat beschouwen we?

Wij gaan uitsluitend in op de beoordeling door de rechter van het geschil (punt 4 van het vonnis). Dat doen wij vanuit onze dossierkennis of vanuit de beschikbare stukken (met stellingen van de advocaten in hun dagvaarding en antwoorden). Wij waren niet bij deze procedure betrokken, noch direct noch indirect. Die stellingen zijn beweringen die elk op zich staan maar onvolledige en onjuiste informatie kunnen bevatten en op 'halve waarheden' of fictie berusten. De feiten (punt 2) en het geschil (punt 3) laten wij hier buiten onze beschouwing. Deze zogenaamde 'samenvattingen' zijn al een bron van ellende omdat die niet volledig, niet juist en niet de hele waarheid / situatie omvatten maar een verkorte versie daarvan.

Van belang is vast te stellen wat er wanneer gebeurde.

De advocaten (m/v) proberen achteraf de posities van hun opdrachtgever zo te sterk mogelijk voor te stellen. Maar zij waren er destijds niet bij. Als bijvoorbeeld een krediet onjuist lijkt opgezegd door de bank op 19 juni 2013 dan zal de later ingeroepen advocaat, in dezen op 29 oktober 2013, alles in het werk stellen om die opzegging 'heilig' te verklaren en als enig juiste beoordelen. De advocaat van de bank doet dat door te stellen dat alle kritiek op de opzegging 'onjuist' is en niet relevant. Die ontkenningen en beweringen van hem hoeven helemaal niet juist te zijn, integendeel. Maar die ontkenningen moeten afschrikken en voorkomen dat er nog langer discussie blijft bestaan. En de aanhouder wint meestal, niet altijd. Vervolgens ontstaat het risico dat de persoon waarvan het krediet is opgezegd, een advocaat raadpleegt. Dat is een risico want die te hulp gevraagde advocaat kan best een 'relatie' hebben met dezelfde bank of de advocaat van die bank. Dan heeft de te hulp geschoten advocaat een 'dubbele pet op' waarvan u niet op de hoogte bent noch op de hoogte komt want u gaat ervan uit, en vertrouwt erop, dat zoiets in Nederland niet gebeurt. U vertrouwt erop dat zoiets niet voorkomt. Wel dus! Samen komen de advocaten er wel uit. Volgens de regels van de Nederlandse Orde van Advocaten kan en mag dit niet maar komt het verschijnsel dagelijks vele malen voor.

Tot slot gaat het om de kern van de discussie in dit geschil.

Die draait om:

- i. de opzeggingsbrief
- ii. de executie
- iii. de gunning

- iv. diverse achterliggende discussiepunten

Noot 1.

Een vonnis zegt veel en toch weinig. De rechter heeft niet meer informatie dan de beide advocaten geven in hun stukken en de antwoorden van de advocaten op vragen van de rechter tijdens de zitting, in dezen gehouden op 20 augustus 2014. Doel van de zitting was te kijken of, en zo ja welke, 'oplossing' voor het geschil voorhanden is.

De rechter mag geen 'uitspraken' doen over niet 'ingebrachte feiten en omstandigheden'. Ook mag de rechter niet actief op onderzoek uitgaan. Dit houdt in dat alles wat de advocaten 'achterhouden' buiten het oordeel (vonnis) van de rechter blijft. En alles wat niet is betwist door de andere partij, is daarna als vaststaand feit aangenomen. De rechter kan wel 'ambtshalve' aanpassingen aanbrengen in wat partijen vorderen, bijvoorbeeld in hun kosten. Als de gedaagde partij niet verschijnt op een zitting, dan neemt de rechter aan dat alles wat de eisende partij schreef en beweert, feitelijk juist is! Dan is sprake van een 'verstekvonnis'.

Dit heeft tot gevolg dat een vonnis van een rechter gebaseerd kan zijn op onvolledige en onjuiste informatie en op 'halve waarheden'. Beide advocaten kunnen het 'op een akkoordje gooien' voordat zij naar de rechter gaan of er tijdens de procedure afspraken over maken wat wel en wat niet te doen. Voor de duidelijkheid, dit kan ook (en veiliger) zonder dat de partijen of mensen die de advocaten vertegenwoordigen, dit weten of goedkeuren.

Het is dus van het grootste belang om te zoeken naar datgene wat niet is ingebracht of onweersproken blijft in de stukken van de advocaten en in het vonnis van de rechter. Veel succes toegewenst!

Noot 2.

De rechter gaat in zijn vonnis nooit in op de 'onzin-stellingen' van een advocaat of zijn onlogische redeneringen of onwaarheden. Dat is maar goed ook lijkt een voor de hand liggende conclusie. Maar zo kan een recht zoekende buitenstaander nooit de kwaliteit van een advocaat beoordelen, een gemiste kans dus. 'Wat niet weet, wat niet deert'. Nee, transparantie over de kwaliteiten van de advocaat en zijn kantoor is een eerste vereiste in onze maatschappij. En op de rechtbanken is die kennis en ervaring volop beschikbaar maar niet bereikbaar noch openbaar.

Noot 3.

De advocaat heeft 'zwijgrecht' over zowel zijn opdrachtgevers als zijn dossiers. Daar zit een zekere logica in tenzij dit zwijgrecht gebruikt wordt om essentiële informatie aan een nieuwe opdrachtgever te onthouden teneinde daar zelf voordeel uit te krijgen. Daarom is het raadplegen van een advocaat een risico als u hem niet eerst vraagt naar een mogelijke 'dubbele pet' in uw geschil. Hetzelfde geldt voor zijn kantoorgenoten of hun 'verleden'. Maar dit vinden zij niet leuk en verwijzen dan graag naar een 'prima collega'. De advocaat zou ook een actieve informatieplicht moeten hebben richting een nieuwe opdrachtgever maar die is er niet.

De beoordeling door de rechter.

A. Het krediet is duidelijk opgezegd (4.1).

De rechter gaat niet, en nergens, in op alle kritiek op de opzeggingsbrief. Wil dit 'verzwijgen en negeren' door de rechter aangeven dat de volgende punten voor de rechter niet relevant en belangrijk zijn?

- i. De opzegging is gedaan en getekend door een accountmanager van Bijzonder Beheer.
- ii. Hierbij is niet het voorgeschreven 'format' gebruikt dat bij Bijzonder Beheer gebruikelijk is.
- iii. In de opzeggingsbrief is geen aandacht besteed aan:
 - de beëindiging van de kredietovereenkomsten,
 - de rekeningnummers van de opgezegde kredietovereenkomsten,
 - de soort krediet en het bedrag per kredietrekening,
 - de kredietbedragen zijn niet opgeëist,

- er is geen termijn van terugbetaling gesteld,
 - de opbrengsten en voorwaarden terzake de gestelde zekerheden zijn niet benoemd en opgeëist noch veiliggesteld,
 - de rekeningen zijn niet geblokkeerd voor gebruik / disposities in de toekomst,
 - de aansprakelijke rechtspersoon per kredietovereenkomst is niet benoemd,
 - de achterstallige rente- en aflossing zijn niet bepaald,
 - er is geen sommatie in de opzeggingsbrief opgenomen,
 - er is geen uitleg gegeven over de alternatieve invulling van de executiemogelijkheden (herfinanciering door een andere bank), etc. etc..
- iv. Kredietnemer kon tot en met de derde dag na de executie van de onroerende goederen beschikken over de dispositieruimte op de kredietrekening in rekening courant. Deze kredietrekening was dus noch feitelijk noch praktisch onbruikbaar gemaakt.
 - v. Een kredietovereenkomst in de vorm van een middellang krediet of in de vorm van een lening is niet dagelijks opzegbaar, in tegenstelling tot het rekening-courant krediet.
 - vi. De opzeggingsbrief is niet ondertekend door een in het handelsregister van de Kamer van Koophandel genoemde 'bevoegde functionaris' die namens de rabo brieven mag ondertekenen. Dit handelsregister heeft 'externe werking' dat wil zeggen dat niet daarin genoemde personen de rabo niet kunnen 'binden' aan 'afspraken'.
 - vii. De bewuste opzeggingsbrief lijkt, omwille van de feiten dat deze niet het 'voorgeschreven format' betreft en ook niet is getekend door een bevoegde functionaris, op een persoonlijke actie van de accountmanager.
 - viii. En van de medewerker van de afdeling Bijzonder Beheer mag worden verondersteld dat deze de juridisch juiste procedure en formaliteiten kent en opvolgt.
 - ix. De opzeggingsbrief is een belangrijke brief namens de bank aan kredietnemer. Het is in dezen zelfs de eerste aankondiging van de executie van het onroerend goed. Dan mag verwacht worden dat de bank deze opzeggingsbrief met alle vereiste zorgvuldigheid behandelt en laat ondertekenen door een daartoe 'bevoegde functionaris', hetgeen niet is gebeurd.
 - x. Waaruit blijkt dat deze opzeggingsbrief een directiebesluit van de rabo was?

Het enige dat de rechter schrijft is dat 'duidelijk' is opgezegd, meer niet. Dus alle bovenstaande vraagpunten laat de rechter bewust onaangeroerd. Waarom eigenlijk? Kennelijk zijn ze niet relevant en belangrijk. Dit 'verzwijgen en negeren' behoeft wel nader onderzoek en beoordeling in het hoger beroep.

Noot 4.

Advocaat Soetens reageert op de op- en aanmerkingen en kritiek op deze opzeggingsbrief dat die 'feitelijk en rechtens onjuist zijn'. De onderbouwing ervan op elk van deze punten ontbreekt, net als bij de rechter in zijn vonnis. Een duidelijk stelling maar geen bewijs per kritiekpunt voor zijn stellingen. Wij beschikken over rabo-opzeggingsbrieven die wel aan alle genoemde vereisten voldoen. De gevolgen zijn duidelijk zichtbaar. Bij de rabo kan en mag de kassière ook de kredietfaciliteit van Nederend Holding opzeggen!

Noot 5.

Laten we eens kijken naar de verschillende niveaus binnen de bank en wat daarop is gebeurd.

- i. De accountmanager op Bijzonder Beheer gebruikt niet de voorgeschreven format voor de belangrijke opzeggingsbrief. In strijd met alle protocollen, regels en voorschriften voor die afdeling, die te allen tijde fouten moet voorkomen. Dit heeft alle schijn van anarchie.
- ii. Niet de chef van de afdeling Bijzonder Beheer en de directie van de bank (bevoegde functionarissen) tekenen de brief maar de accountmanager zelf. In strijd met alle protocollen, regels en voorschriften voor die afdeling, die te allen tijde fouten moet voorkomen. Dit (5 i + ii) heeft alle schijn van chaos in zich en zou kunnen aantonen dat alle interne controles (governance) en 'checks and balances' ontbraken in dezen of niet goed functioneerden.
- iii. We stellen aan de hand van de reacties van advocaat Soetens (inclusief de dagvaarding) en het vonnis vast dat dit kennelijk geoorloofd gedrag is waar geen kritiek op mogelijk is.

- iv. We stellen ook vast dat advocaat Soetens een andere optie had in zijn eerste reactie aan kredietnemer c.q. op alle kritiek op de opzeggingsbrief. Hij had de directie van de bank erop kunnen wijzen dat deze opzeggingsbrief 'feitelijk en rechtens onjuist is'! Om vervolgens met kredietnemer in overleg te treden en voor het probleem van de opzeggingsbrief en dat van de liquiditeitskrapte van kredietnemer een gezamenlijke oplossing te zoeken. Maar nee, de volledige 'ontkenning en gelijktijdig het negeren van de kritiek' werd van stal gehaald en de bank deed vervolgens alsof er niets aan de hand was en is. Dit gedrag is in de advocatuur heel gebruikelijk en pakt meestal goed uit. Want zolang er geen publiciteit of een 'wakkere' advocaat tegenover staat blijven de gevolgen van dit gedrag en deze houding onbekend en tot een minimum bekend. Hier wreekt zich het ontbreken van transparantie bij advocaten.
- v. En het was bekend dat Nederend geen geld had om een 'wakkere' advocaat te betalen. Daarbij aangetekend is dat de bedrijfsadviseur van Nederend, die alle kritiek 'verzon', geen advocaat is (en ook niet bij de rabo heeft gewerkt). Geen vuiltje aan de lucht dus.
- vi. Maar dan dringt zich een directe vergelijking op met actuele rabo-perikelen op een hoger niveau en met een internationaal karakter. De rabo is betrokken geraakt bij de Libor-affaire. En de rabo is onderwerp van onderzoek c.q. verdachte in manipulatie op internationaal niveau van zowel valutahandel als de handel in grondstoffen. Kenmerk van al deze manipulaties is dat de betreffende 'functionarissen' onvoldoende intern werden gecontroleerd. Dus dat alle interne controles (governance) en 'checks and balances' ontbraken in dezen of onvoldoende functioneerden. Daardoor kon de manipulatie ontstaan en plaatsvinden. Net als bij de afdeling Bijzonder Beheer van de rabo in dezen.
- vii. Wij stellen vast dat de rabo voor de Libor-affaire 'snel' een vaststellingsovereenkomst accepteerde ter grootte van ca. € 775.000.000,-. De advocaten van de rabo hebben dit kennelijk niet tegen kunnen houden. De overeenkomsten met de achtergronden van de betwiste opzeggingsbrief zijn wel treffend, alleen de ontkenningfase is nog niet 'overruled'.
- viii. Zou deze opvallende vergelijking van deze twee affaires, en overeenkomstige oorzaken ervan, niet bij de rechter bekend zijn? En bij advocaat Soetens?
- ix. Zou dit ook kunnen verklaren waarom de rabo zo snel mogelijk streeft naar één bankvergunning voor alle vestigingen in plaats van een bankvergunning per vestiging?
- x. En zeer recent het verzoek van onder andere de rabo aan de Minister van Veiligheid en Justitie om het collectief verhalen van massaschade niet van toepassing te verklaren op de banken. Dan gaat het om ondeugdelijke en ontoereikende voorlichting van de bank aan niet professionele MKB-klienten die een rentederivaat kochten.
- xi. Dhr. Nederend tekent een borgtocht die later een hoofdelijk mede-schuldenaarschap blijkt te zijn. Hoe is dit toch mogelijk?
- xii. Dhr. Nederend was en is een 'doener' die ondeugdelijke en ontoereikende voorlichting van de bank aan hem als niet professionele MKB-klient niet allemaal begrijpt en doorgrondt.

B. Geoorloofde opzegging (4.2) en gunstige toekomstverwachtingen (4.3 en 4.4).

Het bestaan van de achterstand in aflossing is een feit.

De rechter haakt vervolgens in op het, volgens de rabo, onvoldoende onderbouwde plan van aanpak. De rechter heeft daar geen specifiek oordeel over en zegt niet wat naar zijn mening een voldoende onderbouwing inhoudt. Hij stelt vast dat de rabo dat oordeel heeft benoemd in haar brieven.

Maar ook de rabo geeft niet, nooit en nergens aan 'wat er precies aan de onderbouwing' ontbreekt.

De rechter constateert daarna dat 'uit niets blijkt dat dit plan met onderbouwing ook is verschaft'!

Vervolgens stelt de rechter vast dat Nederend niet onderbouwd beweert dat 'de bank niet geïnteresseerd was in nadere onderbouwing van prognoses', hetgeen de bank weer betwist. Dat zou de bank niet gezegd hebben. De rechter zoekt naar antwoorden op de vragen als 'wie dat heeft gezegd, in welke context en wanneer' en merkt op dat dergelijke desinteresse van de bank nergens uit blijkt, integendeel.

Dan blijkt dat advocaat Soetens niet alle correspondentie (brieven en e-mails) die bestaat tussen Nederend en de rabo heeft ingebracht bij de rechter c.q. bij zijn dagvaarding en verdere stukken heeft gevoegd. Onder andere de brieven van 4 september, 11 oktober en 21 oktober 2013, alle direct of indirect aan de rabo gericht, zijn niet door advocaat Soetens aan de rechter overhandigd. En waarom niet? Omdat die brieven zijn zaak niet sterker maken. Integendeel, die geven belangrijke informatie aan de rechter over

het wangedrag van de accountmanager van Bijzonder Beheer. Die brieven zijn als bijlage 1 t/m 3 bijgevoegd.

In de brief van 4 september 2013 is CMS Derks Star Busmann N.V. gevraagd bewijsstukken te (laten) overhandigen waaruit blijkt dat de executie-aankondiging gerechtvaardigd is (met een kopie aan de accountmanager van de rabo). Bovendien is gewezen op de netelige positie van de bedrijfswoning in dezen en een aansprakelijkstelling voor geleden en nog te lijden schade geclaimd.

In de brief van 11 oktober 2013 is de accountmanager van de rabo voor de 2^e keer schriftelijk gevraagd om de juridische onderbouwing van deze lopende executiemaatregelen te geven. Van groter belang is het volgende citaat uit deze brief.

'In ons gesprek van 25 september jl., waarbij uw rabobank werd vertegenwoordigd door twee personen en de heer J.A. Nederend met drie personen, heeft u uitdrukkelijk verklaard geen belang en interesse te hebben in cijfers c.q. een begroting!'

Bovendien werd de oplossing voor het liquiditeitstekort van Nederend Holding in het vooruitzicht gesteld.

In de brief van 21 oktober 2013 is gewezen op de op ons verzoek inmiddels aangepaste website waarop de executieveiling werd aangekondigd, is opnieuw gevraagd om de juridische onderbouwing van deze lopende executiemaatregelen te geven en werden gemaakte kosten in declaraties aangeboden.

Advocaat Soetens had en heeft er geen belang bij deze brieven, met een dergelijke inhoud, aan de rechter te laten zien. Accountmanager C. van der Poel, van de opzeggingsbrief en de afdeling Bijzonder Beheer, had uitdrukkelijk te kennen gegeven in het gesprek van 25 september 2013, dat op verzoek van Nederend plaatsvond, dat de bank (!) geen interesse had in een prognose en daar ook geen belang aan hechtte! Dat was meer dan duidelijke taal in het bijzijn van 4 getuigen.

Uit nadere uitleg bleek dat 'de bank al ca. € 300.000,- had afgeboekt' of in woorden van gelijke strekking van de accountmanager.

Op het moment dat dit gesprek plaatsvond, 25 september 2013, was advocaat Soetens nog niet bij deze kwestie betrokken.

Was het een bewuste actie dat de accountmanager van Bijzonder Beheer niet bij de zitting aanwezig was om de rechter volledig en uit de eerste hand te informeren?

Dit 'voorval' plaatst de vragen van de rechter tijdens de zitting van 20 augustus jl. en geeft gelijktijdig antwoorden daarop. De bank wilde op dat bewuste moment geen positieve berichten van en over kredietnemer horen noch bezitten. Vanaf dat moment heeft de rabo c.s. zijn ogen gesloten voor welk positief bericht dan ook over de verwachte groei van het aantal huurders en de winstpotentie die terugkeerde.

Voor wat betreft de onderbouwing van de prognose van exploitatie / winst in 2014 en 2015, en de balansen daarbij behorend, zijn we heel snel klaar. Die is niet nodig. De verhuur van bedrijfspanden groeide weer sterk in de 2^e helft van 2013, in die zin dat er snel veel meer huurders bijkwamen. De omzet groeide van ca. € 40.000,- in 2012 naar € 60.000,- in december 2013 (op jaarbasis). Hoeveel planonderbouwing is er nodig om de groei van € 3.500,- naar € 5.000,- huurinkomsten per maand te verantwoorden? De rabo had 'alleen' kunnen vragen 'wie' de nieuwe huurders zijn en dat deed zij niet. Uit de geprognoseerde omzetten voor 2014 en 2015 was de rente- en aflossing gemakkelijk op te brengen mits de aanvraag voor een Bbz-lening zou worden gehonoreerd om de belastingschuld in één keer af te lossen. Voor beide verplichtingen was voldoende afloscapaciteit aanwezig, zo blijkt uit de stukken. En de huurinkomsten zijn vergelijkbaar met een salarisstrook. Elke maand hetzelfde en een financiële administratie die elke maand dezelfde is. De rabo was hiermee tot in detail bekend. En het was dus geen problematisch iets die prognoses, nauwelijks risico's in omzetten / maand en de vaste lasten zijn alle bekend. Voor de rabo was het dus heel overzichtelijk en heel inzichtelijk, alleen al omwille van de zeer kleinschalige omzet op jaarbasis.

Dan terug naar de vraag van de rabo en de rechter: 'was de onderbouwing van de plannen onvoldoende'?

Nee dus! Door de bijgevoegde prognosebalansen was zelf inzichtelijk hoe het eigen vermogen zich ontwikkelde! En met de vraag van de rabo naar een kopie van de (nieuwe) huurovereenkomsten was er ook zekerheid over de haalbaarheid van die prognose beschikbaar! Of was er onvoldoende kennis bij de rabo en bij advocaat Soetens aanwezig om een begroting van € 60.000,- huur per jaar te doorgronden? Daar heeft het alle schijn van. Want simpeler kon Nederend het echt niet maken.

Resteert nog de vraag van de rechter over de resultaten van 2013. Het antwoord staat vermeld bij alle prognoses die zijn ingeleverd bij de rabo. Het betreft over 2013 wel 'voorlopige' resultaten omdat de accountant die cijfers nog niet had gecontroleerd. Dus kon dhr. Nederend niet 'expliciet' zijn over 2013.

Noot 6.

Advocaat Soetens heeft gebruik gemaakt van zijn recht om de genoemde drie brieven niet aan de rechter te geven. Hij mag daarin selectief zijn om zijn opdrachtgever niet te benadelen.

Dat wil zoveel zeggen dat advocaat Soetens weet van de brief (!) maar tijdens de zitting mondeling betwist (!) dat het wel gezegd is. En zonder bewijs volgt de rechter advocaat Soetens! Het kan verkeren dat een advocaat dit kan, mag, en ook doet. Beyond the call of duty? Eigen meester en niemands knecht? Is dit niet onbetamelijk? En niet in strijd met zijn eed?

Maar dan rijst de vraag waarom advocaat Van Twist die drie brieven niet heeft ingebracht? Het was zijn belang om hiermee de rechter ervan te overtuigen dat de accountmanager van de rabo iets dat 'onacceptabel' is voor een bankman had uitgesproken voor zowel de bank als de kredietnemer. Als de rechter deze bewuste brief voorafgaand aan de zitting had kunnen lezen, dan was hem wel duidelijk geweest dat de rabo 'op een onvoorstelbare wijze zijn desinteresse had getoond en uitgesproken in het bijzijn van 4 getuigen' over het plan van aanpak c.q. de begrotingen van Nederend. Die begrotingen gaven alle vertrouwen in de mogelijkheid de toekomstige rente- en aflossingsverplichtingen op te brengen.

Advocaat Van twist heeft door deze 'misser' de rechter mogelijk op een verkeerd spoor gezet. Of de rechter op een verkeerd spoor laten zetten door advocaat Soetens. Advocaat Soetens kan zich namelijk niet verdedigen tegen de inhoud van het gesprek c.q. de bevestiging in de brief van 11 oktober 2013. Hoewel, hij kan pogingen ondernemen te 'ontkennen' dat het gesprek met deze strekking heeft plaatsgevonden. Dan komt het aan op het horen van alle getuigen onder ede en dan zijn manipulaties ook denkbaar.

C. Onzorgvuldige executie (4.7).

Onzorgvuldigheid bij executie en gunning zijn niet aangetoond. De hoogte van de verkoopopbrengst had Nederend moeten 'bevrijden' van de € 120.000,- borgtocht. Onderhandse verkoop was een gepasseerd station.

Noot 7.

De rechter lijkt met een sterk vernauwde blik naar dit onderwerp te kijken. Daar zal de dagvaarding en de zelfverzekerdheid van advocaat Soetens een bijdrage aan hebben geleverd.

Als wij de bank als maatschappelijk participant beschouwen, met een nagenoeg monopolistische rol binnen onze huidige samenleving, dan zijn enkele essentiële onderdelen van de gevolgde procedures niet aan bod gekomen in de beschikbare stukken. De maatschappelijke verantwoording van de gevolgen van het volgen van die procedures is daarvan de belangrijkste. Uiteraard kan deze benadering niet los staan van de context en de door ons hier geschetste feitelijke beleving van deze casus. Het komt dan met name neer op de gang van zaken na de executieveiling, dus de gunning en alles wat daarbij komt kijken.

Noot 8.

Het recht van parate executie staat niet ter discussie en de gunning is daarvan een uitvloeisel. We moeten vaststellen dat de gunning plaatsvond tegen € 70.000,- aan de enige bieder bij afslag. Er waren dus geen andere partijen als gegadigde (meer) beschikbaar. Hoe kan dat? Wat zijn de achterliggende redenen daarvoor? Een internetveiling is toch de best denkbare oplossing vanuit alle partijen bezien. Voor de bank het grootste bereik naar gegadigden, voor de eigenaar de

optimale marktomstandigheden. En toch een bod dat nog onder de taxatiewaarde van ca. € 80.000,- ligt. En een bod dat de rabo accepteert.

Als we het bod nader bekijken en relativëren dan ontstaat het volgende beeld.

i.	boekwaarde in de jaarrekening per 12/2013:	344	(ca.-bedragen maal € 1.000,-)
ii.	hypotheekschuld (lening en RC samen) idem:	360	
iii.	WOZ-waarde / 12/2012:	442	
iv.	waarde in verhuurde staat:	600	
v.	gunning	70	

Advocaat Soetens en de rechter kijken 'met gefronste wenkbrauwen' naar de waarde in verhuurde staat en hebben hun bedenkingen. Die 'maatstaf' is niet erg populair tegenwoordig. Maar diezelfde maatstaf is 10-tallen jaren door de marktpartijen (verhuurders) gehanteerd en toegepast. En de rabo (en andere banken) hebben die waarderingsmaatstaf 10-tallen jaren gehanteerd voor de basis van hun onroerend goed financieringen. En heden ten dage is deze maatstaf nog uitstekend bruikbaar als waarderingsnorm, ook in taxatierapporten. Als de huurders in staat zijn en blijven om de huur te betalen, dan is de cash-flow goud waard. Immers, cash is money. En in het geval van Nederend Holding betreft het huurders van kleine bedrijven die relatief en absoluut de veiligste huurders zijn. Dat de financieringsnorm door de banken voor verhuurd onroerend goed min of meer is gehalveerd heeft te maken met risicoaspecten en verzwaarde normen van De Nederlandse Bank. De waarde van deze waarderingsmaatstaf heeft hierdoor niet ingeboet, ook niet voor taxateurs, wel voor de financier.

Wat zijn de uitgangspunten geweest voor de rabo om, gelet op de overlegde prognoses met herstelde huurinkomsten, en gelet op de alternatieve waarderingsmaatstaven voornoemd, toch voor € 70.000,- te gunnen? De rabo heeft niet de plicht om te gunnen. De rabo mocht gunnen! Anders gezegd: waarom nam de rabo genoegen met € 70.000,- als de andere opties vijf á zeven keer beter presteren?

De slechtst denkbare oplossing was in dit geval gunnen. Hierdoor ontstond onmiddellijk een verlies van € 290.000,- voor de bank en als gevolg van de verkoop van het onroerend goed, het faillissement van de eigenaar c.q. Holding. En toch koos de rabo daarvoor. De motieven zijn niet bekend gemaakt in de procedure maar roepen wel de volgende vragen op.

Advocaat Soetens bespreekt in zijn conclusie van antwoord in reconventie de relatie van de bank met andere bankrelaties. Het belang daarvan is zwaarwegend suggereert hij. Maar waarom dan kiezen voor de directe en meest slechte oplossing, waardoor die andere bankrelaties ook indirect de meeste schade oplopen?

Noot 9.

Onze benadering is een heel andere en zal nog tot maatschappelijke discussie kunnen leiden. Geen enkel weldenkende instelling of weldenkend mens zal, gelet op het verschil tussen het enige bod en de andere hiervoor vermelde waarderingsmaatstaven, en gelet op de prognoses, dezelfde keuze hebben gemaakt als de directie van de rabo deed. Dat overwegende heeft de directie van de rabo, door tegen € 70.000,- toch te gunnen, zich schuldig gemaakt aan verwijtbaar 'onbehoorlijk bestuur' (1). Hierbij is geen rekening gehouden met de gevolgschade voor de Holding door haar faillissement (2). En hierbij is ook geen rekening gehouden met de gevolgschade voor de enig aandeelhouder in het kapitaal van die Holding (3). Vervolgens verhaalt de rabo haar schade, die zij zelf heeft geïnitieerd, via de borgtocht op dhr. Nederend (4).

Noot 10.

Vervolgens is onze benadering dat die vier voornoemde schadecomponenten 'onverplicht' zijn aangegaan door de directie van de rabo en zijn veroorzaakt door de gunning toch te verrichten. De rabo was daartoe niet verplicht maar kon dat wel doen uit vrije wil. De motivatie van de directie van de rabo is niet bekend maar de directie zal wel 'maatschappelijke' verantwoording moeten afleggen

voor dit onredelijke, onbillijke en onlogische handelen. Er was niets dat de rabo dwong op korte termijn te gunnen. De renteverplichtingen werden nagekomen en de inlossing van de achterstallige aflossing was beschikbaar (gesteld).

Het ziet er thans naar uit dat er alleen maar verliezers zijn. De grootste verliezer is dhr. Nederend, daarna volgt de rabo.

D. diverse achterliggende discussiepunten

Hier reageren wij op stellingen van advocaat Soetens die voorkomen in zijn conclusie van antwoord in reconventie. Om herhalingen te voorkomen zijn alleen de nieuwe aspecten daaruit beoordeeld.

Dit stuk lijkt ongedateerd te zijn.

- a. De opzegging is niet betwist ((9)?
- b. De middellange lening is direct opeisbaar (9)?
- c. De Holding is onjuist geadviseerd (14)?
- d. De rabo is niet gebaat bij benadeling van de Holding of dhr. Nederend, zeker niet als verlies is te voorkomen, de belangen zijn ook gelijk (15)?
- e. De financiering kon niet in stand blijven (16)?
- f. Bezwarende maatregelen ten koste van de zekerhedenpositie van de bank (17)?
- g. Executie had voorkomen kunnen worden door achterstanden in te lopen, het aanbod van Nederend daartoe kwam 'te laat' (18 + 19)?
- h. De stukken werden te laat overhandigd en de inhoud ervan gaf geen aanleiding tot heroverweging (20)?
- i. Het enige bod, bij gebrek aan andere mogelijkheden om de opbrengsten maximeren, te accepteren (20)?
- j. Goede hoop op een oplossing tussen rabo en de Holding komt voor rekening van Nederend (23)?
- k. De bedrijfsadviseur blijft steken op een zinloze discussie over 'vertegenwoordiging' (23)?
- l. De rabo heeft diverse handreikingen gedaan maar die heeft Nederend niet begrepen (32)?
- m. Dat de opbrengst naar het oordeel van Nederend tegenvalt is de rabo niet te verwijten (32)?
- n. Het standpunt dat de rabo 'een pas op de plaats' had moeten maken is onjuist. Dat is geen verplichting van de rabo (34)?
- o. Door gebruik te maken van haar zekerheidsrechten beperkt de rabo de schade voor zichzelf en de bankrelaties (34)?
- p. De zorgplicht van de rabo geldt niet alleen voor de Holding en Nederend (34)?
- q. De rabo heeft een maatschappelijke belang te dienen inclusief dat van haar bankrelaties (34)?
- r. Niets doen zou, gezien de weigerachtigheid, geen optie zijn en de schade niet hebben beperkt?
- s. De rabo kan geen schending van zorgplicht worden verweten (36)?
- t. De rabo betwist dat het onroerend goed weer zo goed verhuurd was dat de opbrengst hoger zou zijn en de verplichtingen kunnen worden nagekomen (37)?
- u. De berekening van de huurwaarde is niet onderbouwd met bewijsstukken over de inkomsten (40)?
- v. De rabo weet niet meer of minder dan dat een dergelijke huursom niet werd ontvangen (40)?
- w. Achteraf kan met zekerheid worden gesteld, gezien het faillissement van de Holding, dat de huursom uit de begroting niet werd geïncasseerd (40)?
- x. Als dit (w) wel het geval was geweest dan was de Holding in staat de op haar rustende verplichtingen te dragen (40)?
- y. De rabo is haar zorgplicht nagekomen met de executie (41)?
- z. De stellingen van dhr. Nederend kunnen zijn standpunten niet staven en vormen een onjuiste rechtsopvatting (41)?
- aa. De rabobank betwist dat de schade even groot is als de hoogte van de borgtocht en dat de voorgewende schade niet voldoet aan de wettelijke criteria en niet is onderbouwd (43 / 44)?
- bb. De schadebegroting van Nederend is een onjuiste rechtsopvatting. Dhr. Nederend lijdt geen schade omdat het onroerend goed (van de Holding) is verkocht (46)?
- cc. Nu de rabo niet verplicht is de voorgewende schade van dhr. Nederend te vergoeden is verrekening met de vordering van de rabo uit hoofde van de borg niet mogelijk (48)?

- dd. Dhr. Nederend mag ook niet verrekenen op grond van de algemene voorwaarden van de rabo (49)?
- ee. Als er schade is zou de Holding die lijden en die wordt verrekend met het eigen vermogen van de Holding, niet met dhr. Nederend. Over verrekening met de rabo is niets gesteld of gebleken namens Nederend (50)?
- ff. Er is geen recht van opschorting omdat er geen opeisbare vordering is van Nederend op de rabo. Dhr. Nederend kan en mag niet opschorten conform de algemene voorwaarden (52 + 53)?
- gg. De rabo heeft zeer veel inspanningen verricht om de vordering te innen. Zij kan de daadwerkelijke gemaakte en verschuldigde incassokosten alsnog in rekening brengen (54)?
- hh. De rabo handhaaft al haar vorderingen en wijst alle vorderingen van Nederend af. De rabo heeft haar zorgplicht niet geschonden en hoeft geen voorgewende schade van Nederend te vergoeden (56)?

Aanvullend hierop: de curator van Nederend Holding heeft advocaat Soetens voor de zittingsdatum een tussentijds verslag over het faillissement bezorgd. Maar advocaat Soetens wist niet van de vragenbrief van de bedrijfsadviseur aan de curator over zijn 'misstappen' in dit verslag en het verzoek tot rectificatie van zijn fouten. 'Een mond vol tanden' bij advocaat Soetens was het gevolg!

Noot 11.

Voorname conclusie van antwoord in reconventie is een litanie van stemming makende stellingen waarbij veelal is vergeten de onderbouwing ervan per stelling erbij te geven. Het evangelie van Soetens? Rode draad is dat de lezer wel de indruk moet krijgen dat de rabo alles goed heeft gedaan en dat Nederend alles fout deed en in alles weigerachtig was en niet meewerkte aan een wederzijdse oplossing.

Een eenzijdige benadering die ervan uitgaat dat er geen correspondentie etc. is geweest. Het is kennelijk het ultieme doel van advocaat Soetens om alle beweringen van de tegenpartij te betwisten.

De 'tegenvordering' uit hoofde van de schade kan en mag niet hoger zijn dan de vordering in de dagvaarding? De schade is dus vele malen hoger.

Wat opvalt is dat advocaat Van Twist niet schriftelijk reageert op conclusie van antwoord in reconventie. Waarom is niet bekend maar wel van belang.

Voor de lezer-buitenstaander is een kopie van de hoofdzaken in alle brieven van de bedrijfsadviseur aan de rabo c.s. bijgevoegd (bijlage 4). Van belang is de datum van deze brieven versus de stellingen van advocaat Soetens. Daarmee zijn bijna alle stellingen van advocaat Soetens weersproken dan wel gerelativeerd. Op enkel juridische facetten gaan wij hieronder in.

Noot 12.

Over het 'ontbrekende' taxatierapport is bekend dat de makelaar / taxateur, die bekend was en is met de panden, uit hoofde van eerdere taxaties, geen medewerking meer wilde verlenen aan een nieuwe taxatie. U raadt al waarom. De makelaar treedt veel op in de plaatselijke omgeving. En de belangrijkste opdrachtgever zou wel eens de rabo kunnen zijn die in dezen de eisende partij is. Advocaat Soetens wist dit of kon dit weten en weet hoe in dezen 'de vork aan de steel zit'.

Overigens is het te doen gebruikelijk bij de onderbouwing van de waarderingen in een taxatierapport voor zakelijke panden die verhuurd zijn of worden, om de huursom en de huurwaarde te berekenen en te vermelden als vast onderdeel van de waarderingsgrondslagen. Advocaat Soetens en de rechter zijn geacht dit te weten of te kunnen weten.

Dat de huurwaarde daarmee eigenlijk de enig juiste 'hoofdwaarde' is voor een dergelijke taxatie werd eerder betoogd, en wel op basis van de geldstroom. De relatie huursom en huurwaarde is richtinggevend, de andere criteria (boekwaarde, WOZ-waarde en courantheid etc.) zijn ook van

belang maar hebben een ondersteunende rol bij de huurwaarde. De executiewaarde is weer een afgeleide van eerder genoemde waarden.

Noot 13.

Advocaat Soetens redeneert de schade van de enig aandeelhouder weg in zijn mooie verhaal. Door de gunning is het eigen vermogen van de Holding met ca. € 344.000,- gedaald. Immers de panden zijn niet meer het eigendom van de Holding en daarmee verdwijnt de boekwaarde uit de balans.

En het eigen vermogen van de Holding vormt de basis voor de waardering van de aandelen in het aangiftebiljet inkomstenbelasting (box 2) van dhr. Nederend als enig aandeelhouder. Die waarde is na het faillissement 'nul'. Hierdoor is de 'all-in' schade van de aandeelhouder opgelopen tot boven de € 500.000,- als gevolg van de onbegrijpelijke gunning door de rabo.

Noot 14.

Advocaat Soetens stelt vast dat de Holding failliede omdat niet voldoende huur werd geïncasseerd. Ook schrijft hij dat de rabo niet beter weet dan dat er onvoldoende huurinkomsten zijn. Als dit wel het geval was geweest dan was de Holding in staat de op haar rustende verplichtingen te dragen (40)? Elke feitelijke onderbouwing van deze stellingen ontbreekt!

De Holding failliede op eigen aangifte omdat door gunning van de panden de Holding geen inkomsten meer had. En de ontvangen huur in januari 2014 was € 4.644,95 excl. BTW. Zulks staat ook in de begrotingen 2014 opgenomen die tijdig in het bezit waren van de rabo en advocaat Soetens. Dan zou, volgens de woorden van advocaat Soetens, de Holding wel levensvatbaar zijn geweest.

Noot 15.

De algemene voorwaarden c.s. van de rabo staan vol met 'onredelijk bezwarende bepalingen'. De rabo kan en mag alles, kredietnemer kan en mag niets! Advocaat Van Twist kan hierop een beroep doen maar doet dat niet. Door niet te reageren op de conclusie van antwoord in reconventie is deze mogelijkheid tot nihil teruggebracht. Heeft er tussen advocaat Soetens en advocaat Van Twist hierover overleg plaats gevonden? Zulks is ons niet bekend.

Noot 16

In deze casus valt op dat:

- xi. Betrokken partijen bank, advocaten en rechtbank alle een monopolie hebben. Zonder concurrentie geen topkwaliteit?
- xii. Deze betrokken partijen omvangrijke algemene voorwaarden en spelregels hebben.
- xiii. De betrokken advocaten kunnen manipuleren met en in hun stukken en woorden.
- xiv. De betrokken rechter kan manipuleren in zijn vonnis (o.a. weglaten en negeren) en wordt gemanipuleerd door de advocaten (o.a. krijgt niet alle stukken).
- xv. Er voor buitenstaanders minimale transparantie bestaat, de procedure als geheel komt neer op een 'toneelstuk' dat weinig van doen heeft met de werkelijkheid en de feiten.
- xvi. De gunning een recht is van de rabo maar een 'dark room' vormt voor de betrokken kredietnemer die wel de 'onredelijke en onbillijke gevolgen' moet ondergaan zonder het recht op 'maatschappelijke verantwoording' c.q. transparantie daarover. Er zijn wel objectieve alternatieven in beeld gebracht voor de 'niet-gunning' maar er zijn geen objectieve argumenten bekend over het waarom voor het 'wel gunnen'.
- xvii. Een gunning door de rabo zeer omvangrijke schade kan berokkenen aan kredietnemer welke schade gezien kan worden als 'onbehoorlijk bestuur' en 'onverplicht' door de rabo.
- xviii. De risico's van een borgtocht volstrekt onoverzichtelijk zijn voor de gever ervan. In deze casus veroorzaakt de rabo door de gunning veel schade en verhaalt zij die schade voor een tweede keer op dhr. Nederend door de borgtocht te incasseren.

- xix. In onze notitie van 21 januari jl. over de advocatuur en in de notitie van 23 augustus jl. over de rechtspraak komen veel punten voor die in deze casus glashelder aan het licht zijn gekomen.
- xx. De rechter zou, op grond van zijn eigen werkwijze en zijn eigen vrije onderzoek, een veel betrouwbaarder beeld van wat er werkelijk is gebeurd kunnen krijgen en van de feiten die daarbij speelden. Dat moet leiden tot betere rechtspraak. De opzet van de vrederechter was en is zo gek nog niet.

Noot 17.

Tot slot: 'hij die de enig juiste rechtsopvattingen heeft, mag de eerste steen gooien'.

Onze conclusie.

- 4. De rabo is, gelet op het bovenstaande, verantwoordelijk en aansprakelijk voor de schade voortvloeiend uit de kredietopzegging, executie en onverantwoorde gunning van het bewuste onroerend goed van de Holding, inclusief de vervolgschade bij Holding, aandeelhouder en derden.
- 5. Het gedrag van advocaat Soetens en de inhoud van het vonnis vertonen kenmerken van 'ontkennen, verhullen en verzwijgen van de anarchistische houding en het chaotische gedrag van de accountmanager van Bijzonder Beheer, de chef van de afdeling Bijzonder Beheer en de directie van de rabo.
- 6. Na de uitspraak in hoger beroep of zoveel eerder als het Waagmeesters Bedrijfs Advies B.V. convenieert, zal deze beschouwing worden gepubliceerd.

Onder het voorbehoud van tussentijdse wijzigingen i.v.m. lopende ontwikkelingen (datum in briefhoofd)

Waagmeesters Bedrijfs Advies
J.G. Scholten

CC:

- 1. Rabo UW IJsselstein
- 2. Raad van Bestuur rabo UW

Bijlage(n):

- 1. Brief aan CMS Derks Star Busmann N.V. van 4 september 2013, kopie Rabo
- 2. Brief aan Rabo Utrechtse Waarden en accountmanager C.N. van der Poel van 11 oktober 2013
- 3. Brief aan Rabo Utrechtse Waarden en accountmanager C.N. van der Poel van 21 oktober 2013
- 4. kopie van de hoofdzaken in alle brieven van de bedrijfsadviseur aan de rabo c.s.